

Sex i odvoz, vše za dvacet minut

ZUZANA TAUŠOVÁ

Jižní Morava – Pochází z města nedaleko hranic. Je jí mezi osmnácti a devatenácti lety. Stojí mezi stromy u hlavní silnice. Kolem duní těžké nákladáky a jiná auta. „S vědomím rodičů jsem byla od šesti do devíti let sexuální kořistí kamaráda vlastního otce,“ říká matka roční holčičky.

Tak začíná jeden z příběhů mladých prostitutek, které zaznamenal Rakušan Rainer König-Hollerwörger. Jeho kniha nazvaná Na ulici... u silnice mapuje současné podoby prostituce v rakousko-českém příhraničí a na konci loňského roku vyšla v češtině.

„Otázka, zda v Česku existuje prostituce, zní paradoxně, až

absurdně. Už při vjezdu do země totiž vidí turisté na různých místech podél cest a také ve městech sexuální pracovnice nabízející své služby,“ hodnotí dnešní situaci autor.

Ze současné české právní úpravy oblasti erotických služeb podle něj vyplývají nejméně tři paradoxy. „Prostituce v České republice oficiálně není. Tím pádem nejsou ani žádné zákonné předpisy týkající se prostituce. A nejsou ani předpisy proti prostituci,“ shrnuje své postřehy Rakušan.

Přestože tedy ani u hranic žádná oficiální prostituce neexistuje, věnoval König-Hollerwörger jejímu průzkumu více než dva roky. „Největší koncentrace prostitutek je na Znojmsku. Nevěstinců, kterým místní pracovnice důvěrně ří-

kají bordely, je pak v regionu a okolí přibližně padesát,“ popisuje v knize autor.

Při mnoha rozhovorech s dívkami získal spisovatel také představu o tom, jaké mají dívky pracovní podmínky. „Poskytování sexuální služby včetně cesty na vhodné místo nesmí trvat déle než dvacet minut, jinak zaplatí zákazník pokutu až dvě stě euro,“ popisuje König-Hollerwörger například práci dívek na ulici.

Jejich pracovní doba je přitom podle něj zhruba dvanáctihodinová a končí až ve chvíli, kdy je pasák odveze domů. „Většina dívek si takový život sama nevybrala. Některé tak skončily kvůli dluhům, jiné k nejstaršímu řemeslu přivedli třeba jejich známí,“ uzavírá König-Hollerwörger.

Rubrika: [Brněnský deník](#) - [Seriály](#)

Prostitutky v Panenské ulici: náhodná ironie

Jižní Morava /ŘEMESLA JIŽNÍ MORAVY/- Dívky a ženy, které prodávaly svá těla, znají jihomoravská města už od středověku. Podle současných zákonů však prostituce neexistuje.

Autor:

[Zuzana Taušová](#)

□□ Prodejných dívek inspiroval v minulosti mnohé umělce.

Autor: Repro: Milena Lendnerová/Chytila patrola

Další díly seriálu **Řemesla jižní Moravy** najdete [ZDE](#)

Kněžky lásky, nevěstky, lehké holky. Nejen tak se v průběhu několika tisíciletí říkalo prostitutkám, jejichž profese bývá často nazývána nejstarším řemeslem. Právě proto věnuje Deník Rovnost provozování lásky za úplatu další díl seriálu Řemesla jižní Moravy.

O tom, kdy a kde začaly ženy poprvé prodávat svá těla, historikové mnoho nevědí. Už ve čtyři tisíce let starém mezopotámském Eposu o Gilgamešovi se však objevuje zmínka o nevěstce z chrámu bohyně Ištar, která strávila několik dní a nocí s Enkiduem, jedním z hrdinů příběhu.

Zatímco v antickém Řecku a Římě pak nastal doslova zlatý věk prostituce, křesťanství se k ní stavělo odmítavě. Přesto se církve s prostitutkami raději smířila a tiše ji tolerovala. „S prostitutkami ve městech je to jako s toaletami na zámcích. Jestliže je člověk odstraní, rozšíří se pach a hniloba,“ uvádí ve třináctém století filozof a teolog Tomáš Akvinský.

S tolerancí města

O tom, že je lépe mít prostitutky pod dohledem, se v minulosti přesvědčili i obyvatelé Brna. Ve středověku tam prostitutky sídlily nedaleko lázní za městskými hradbami Pod Puhlíkem, tedy přibližně v místech dnešního parku Studánka pod Husovou ulicí. Z lázní se však často šířily pohlavní choroby, o práci prostitutek neměl nikdo přehled a v jejich domech docházelo velmi často k nejrůznějším zločinům.

„Manželka moravského markraběte Jana Jindřicha Markéta Opavská se už ve čtrnáctém století zasloužila o to, že prodejné ženy dostaly dva domy uvnitř městských hradeb,“ uvedla brněnská historička Milena Flodrová.

Prostitutky od té doby sídlily v dnešní Josefské ulici a pracovaly pod dohledem správkyně obou domů. Byly také pod ochranou policie, která jim například pomáhala zvládnout agresivní zákazníky. „Výměnou za to musely dívky každou středu odvádět pevně stanovený poplatek do městské kasy,“ doplnila histrička.

Z nevěstinců na ulici

Později se lehké děvy přesunuly do Panenské ulice, kde své povolání vykonávaly v sousedství domu církevního řádu cisterciáček. Podle panen cisterciáček dostala ulice své jméno. „Ve spojení s prostitutkami měl však název ulice ironický nádech,“ podotkla Flodrová.

Zlomovým okamžikem pro prostituci byl rok 1922, kdy parlament schválil zákon O potírání pohlavních nemocí. Ten mimo jiné prostituci v nevěstincích zakázal. Tehdejší Československo bylo první zemí ve střední Evropě, která se od vykřičených domů odvrátila. „Pouliční prostituci však zákon zcela opomíjel, a zbavil ji tak jakékoliv kontroly,“ píše Milena Lenderová v [knize](#) Chytila patrola, věnované dějinám prostituce.

Prvorepublikový zákon o zákazu prostituce je dodnes platný a ačkoliv to ani zdaleka neodpovídá skutečnosti, provozování sexu za úplatu tak podle českých zákonů oficiálně neexistuje.

Sex i odvoz, vše za dvacet minut

Jižní Morava – Pochází z města nedaleko hranic. Je jí mezi osmnácti a devatenácti lety. Stojí mezi stromy u hlavní silnice. Kolem duní těžké nákladňáky a jiná auta. „S vědomím rodičů jsem byla od šesti do devíti let sexuální kořistí kamaráda vlastního otce,“ říká matka roční holčičky. Tak začíná jeden z příběhů mladých prostitutek, které zaznamenal Rakušan Rainer KönigHollerwörger. Jeho kniha nazvaná Na ulici... u silnice mapuje současnou podobu prostituce v rakousko-českém příhraničí a na konci loňského roku vyšla v češtině.

„Otázka, zda v Česku existuje prostituce, zní paradoxně, až absurdně. Už při vjezdu do země totiž vidí turisté na různých místech podél cest a také ve městech sexuální pracovnice nabízející své služby,“ hodnotí dnešní situaci autor.

Ze současné české právní úpravy oblasti erotických služeb podle něj vyplývají nejméně tři paradoxy. „Prostituce v České republice oficiálně není. Tím pádem nejsou ani žádné zákonné předpisy týkající se prostituce. A nejsou ani předpisy proti prostituci,“ shrnuje své postřehy Rakušan.

Přestože tedy ani u hranic žádná oficiální prostituce neexistuje, věnoval KönigHollerwörger jejímu průzkumu více než dva roky. „Největší koncentrace prostitutek je na Znojemsku. Nevěstinců, kterým místní pracovnice důvěrně říkají bordely, je pak v regionu a okolí přibližně padesát,“ popisuje v knize autor.

Při mnoha rozhovorech s dívkami získal spisovatel také představu o tom, jaké mají dívky pracovní podmínky. „Poskytování sexuální služby včetně cesty na vhodné místo nesmí trvat déle než dvacet minut, jinak zaplatí zákazník pokutu až dvě stě euro,“ popisuje KönigHollerwörger například práci dívek na ulici.

Jejich pracovní doba je přitom podle něj zhruba dvanáctihodinová a končí až ve chvíli, kdy je pasák odveze domů. „Většina dívek si takový život sama nevybrala. Některé tak skončily kvůli dluhům, jiné k nejstaršímu řemeslu přivedli třeba jejich známi,“ uzavírá KönigHollerwörger.

Muž, kterého živí inzeráty prostitutek, o světě svých zákaznic říká: Dívky z ulice se stěhují do klubů

Brno /ROZHOVOR/ – Ačkoliv podle současných českých zákonů prostituce oficiálně neexistuje, ve skutečnosti se erotikou jen na jižní Moravě živí tisíce lidí. Patří k nim i třidvacetiletý muž, který vydělává na prodeji inzerce lehkým dívkám a privátním klubům. „S klientkami jsem v každodenním kontaktu, ale pouze v profesionální rovině. Jejich služeb nevyužívám,“ tvrdí muž, který žije v Brně a nepřeje si nepřeje zveřejnit své jméno.

Kdy a jak jste se k provozování inzerčních portálů se sexem dostal?

První webové stránky pro tyto zákazníky spustila naše firma přibližně před rokem. Předtím už mě sice počítače také živily, ale ne v souvislosti s erotikou. Ke změně jsem se odhodlal, až když mi kvůli krizi začalo ubývat zakázek.

Kdo na vašich webových stránkách inzeruje?

Nyní máme kolem tří set zákazníků převážně z řad majitelů soukromých bytů, klubů a nočních podniků. Takové firmy podle našich zkušeností průběžně vznikají a zanikají, takže za rok se jich u nás vystřídala přibližně tisícovka.

Je v oblasti erotických služeb a v inzerci velká konkurence?

Řekl bych, že je přímo obrovská. Trh je přesycen všemožnými kluby a priváty, kam se stahují dívky z ulice, protože jim výrazně klesají příjmy. A také míst, kde mohou tyto kluby inzerovat, je mnoho. Pro další podnikatele s prodejem erotické inzerce na internetu už není místo.

Jak se svými klienty komunikujete?

Jsme v každodenním kontaktu, osobní vztah s nimi rozhodně nenavazují a jejich služeb nevyužívám. S některými dívkami si tykám, ale práci a osobní život nemíchám.

Platí vám vaši zákazníci a zákaznice za inzerci poctivě?

Je to podnikání jako každé jiné. Pokud mohou vydělávat, obvykle nejsou žádné potíže.

Jak se na vaši obživu dívají vaši blízcí a známi?

Ti, kteří o mém neobvyklém podnikání vědí, jsou spíše zvědaví, než aby mě odsuzovali.

Vážení čtenáři, seriál **Řemesla jižní Moravy** najdete také v tištěné podobě **každý čtvrtek v Brněnském deníku Rovnost**.